

Kůň vraný, sedlaný

♩ = 116

Kůň vra - ný, sed - la - ny má pěk - né
pod - ko - vy. Děv - če na - mlu - ve - ný,
tři - krát o - hlá - še - ný, bez je - di - né vi - ny.

2. Koníčku můj milý,
kdes nechal podkovy.
[:Já jsem je postrácel,
když jsem doprovázel,
svou milou z hospody.:]

3. Jak si je má milá,
jak si je poznala.
[:Můj milej tam chodí,
koníčka si vodí,
tam jsem je poznala.:]

4. Kam si je má milá,
kam si ty je dala.
[:Našemu kováři,
také hospodaři,
na dveře přibila.:]